

det er en stor Nationalinteresse, gentager jeg. Det samme er Tilfældet, naar jeg forleden har talt om Bevillingerne til forskellige videnskabelige Institutioner. Jeg vil her udtrykkelig sige, at naar jeg ikke vil opholde Tingets Tid længere end nødvendigt og derfor ikke kommer til at sige mange Ord om disse videnskabelige Institutioner, hvorpaa jeg nævnede en som Eksempel, nemlig Naturhistorisk Forening, saa er det ikke, fordi jeg mener, at deres Betydning er mindre, eller jeg selv tillægger dem mindre Betydning, men fordi jeg mener at kunne nøjes med at indskrænke mig til de Bemærkninger, som jeg gør, for ikke at tale for længe her paa dette sene Tidspunkt. Jeg anerkender, at i den Situation, hvori vi staa, skulle vi spare, og jeg anerkender, at den højtærede Finansminister har Ret, naar han formaner os alle til at spare og til at give Slip paa vore private Ønsker saa meget som muligt for at spare. Det anerkender ikke alene jeg, men alle fra den Side af Tinget, hvor vi ikke have Del i den Finanstilstand, hvori vi ere nedsunkne, men vi anerkende det, fordi vort Lands Stilling kræver det. Men jeg mener, at vort Lands Stilling vilde blive endnu slettere, hvis vi indførte Sparsommelighed paa saadanne Omraader, hvor det vilde svække Landets fremtidige Udvikling. Det er paa saadanne Steder, man ikke skal spare. Her kommer jeg igen til at nævne det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds (A. C. Meyer), som jeg selvfølgelig i saa meget er uenig med, men som det altid glæder mig at høre tale, naar han kan frigøre sig for noget af den snæversindede Disciplin, som hersker paa hans Side her i Tinget, og kan komme til at udtale sig, som han gjorde forleden. Da udtalte han sig jo endogsaa i forsvarsvenlig Retning, i Retning af, at han ønskede at interessere sig for Ting, som havde national Betydning. Disse Ting have national Betydning. Jeg vil gerne rette en Appel paa dette Omraade til Repræsentanterne for det danske Landbrug, som jo ere saa talrige her i Salen, men ganske særlig til Ordføreren for Regeringspartiet, det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen), som jeg har lært at kende i Tinget som — jeg siger det uden at smigre det ærede Medlem — en smuk Repræsentant for den danske Gaardmandsstands politiske Modenhed og Intelligens. Jeg vil henvende mig til det ærede Medlem og sige til ham, at det danske Landbrug, som dog ellers saa gerne vil gøre sig for-

tjent til den Ros, at det forstaaer Undervisningens og det videnskabelige Arbejdes Betydning, og som plejer med Begejstring at tale om Folk som Segelcke, Fjord og andre, som have gjort sig fortjente paa det Omraade, har dog sikkert ikke i Sinde at indskrænke denne Anerkendelse af Videnskabens Betydning til kun at omfatte den Videnskab, som befatter sig med Smør, Flæsk, Svinefodringsforsøg og deslige, men det ønsker dog vist ogsaa at gøre gældende, at det forstaaer videnskabeligt Arbejdes Betydning ogsaa paa andre Omraader. Forleden, da jeg talte og nævnede Naturhistorisk Forening, nævnede jeg i Forbigaaende, at dens Tidsskrift, som man fratager Tilskuddet, naturligvis ikke har mange Læsere, fordi — og saa konstruerede jeg en Titel paa et videnskabeligt Arbejde — en Afhandling f. Eks. om Aanderørene hos Græshopperne ikke har mange Læsere. Jeg konstruerede den med Forsæt saaledes, at den i mange Medlemmers Øren kunde lyde lidt barok; et æret Medlem — jeg husker ikke, hvem det var — tog den mere alvorligt og sagde i et Gensvar, at der kunde man se, at de Afhandlinger fortjente ikke at støttes; hvem brød sig om at høre om Aanderørene hos Græshopperne. Jeg konstruerede, som sagt, Titelen, men da jeg een Gang har gjort det, vil jeg sige, at Videnskaben er en stor Bygning, som bliver opført ligesom andre Bygninger af lutter smaa Sten; de kunne se uinteressante ud, men ingen kan vide, i hvilken af dem der skjuler sig en Iagttagelse, som er bestemt til at kaste et blændende Lys over Ting, hvis Sammenhæng man i dette Øjeblik ikke aner. Derfor er heller ingen, og allermindst den, der mangler Forudsætninger, berettiget til at tro, at en videnskabelig Afhandling, fordi den forekommer ham at befatte sig med et underligt, snævert begrænset, ja næsten snurrepiberiagtigt Emne, er uden Betydning; man ved ikke, hvad der er af Betydning, og hvad der kan faa Betydning. Jeg vil sige til det vedkommende Medlem og til Repræsentanterne her for Landbruget: Oprethold ikke denne Betragtning, som er alt for kras materialistisk for et Landbrug, der vil kalde sig oplyst, at hver Gang en Gaardmand skal miste 1 Kr. til Hingste- eller Tyrepræmier, skal ogsaa den faglige Undervisning i Haandværk, Industri eller det videnskabelige Arbejde vinge-stækkes for et Beløb af 1 Kr., for at der kan blive Lighed. Der kan ikke være Tale om Lighed mellem et Pund Flæsk og en Undervisningstime, det er højst for-